

ת"פ (מרכז) 15209-10-23 - מדינת ישראל ע"י נ' עומרי אבו עראר

ת"פ (מרכז) 15209-10-23 - מדינת ישראל ע"י נ' עומרי אבו ערארמחוזי מרכז

ת"פ (מרכז) 15209-10-23

מדינת ישראל ע"י

נגד

עומרי אבו עראר

ע"י ב"כ עו"ד שאדי נאטור

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[26.06.2024]

כבוד השופטת מרב גרינברג

ב"כ עוה"ד

גזר דין - נאשם 2

1. הנאשם 2 הורשע במסגרת הסדר דיוני בעובדות כתב האישום בעבירת נשיאה והובלת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמים, בני דודים, נסעו ביום 30.9.23 בשעת לילה ברכב בשביל עפר בשטח מיוער, ונשאו ברכב בתוך גרב אקדח מסוג FN. עוד צירף הנאשם את ת"פ 8194-03-23 (שלום נתניה) והורשע בגדרו בעבירות של גניבת בקר, היזק לרכוש, הסגת גבול וקשירת קשר. במסגרת תיק זה, קשר קשר עם הנאשם האחר לגניבת כבשים ממשק ביישוב תנובות, השניים הגיעו ביום 15.4.23, באישון ליל, למשק, כשהם נוסעים בטנדר שאליו חוברה עגלת סוסים, פתחו את שער הכניסה וגנבו 14 כבשים בשווי כולל של 40,000 ₪, וזאת במטרה להוביל אותם לשטחי הרשות. במהלך המעשים גרמו נזק רב למצלמות אבטחה שהותקנו במקום.

3. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר דיוני בהמשך להליך גישור. עוד הוצהר ע"י הצדדים כי כתב האישום תוקן בשל קושי ראייתי שהתגלע בתיק. אשר לתיק הצירוף סוכם כי בגין תיק זה יעתרו הצדדים במשותף למאסר בן 6 חודשים במצטבר לעונש שייגזר על הנאשם בתיק זה, מאסר על תנאי וקנס. עוד סוכם כי תסקיר חובה שהתקבל בתיק הצירוף (מיום 8.4.24) ישמש גם לטובת תיק זה. תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם בן 19, עצור לראשונה בחייו תקופה ממושכת. הנאשם בעל תעודת בגרות מלאה, בן למשפחה נורמטיבית ותומכת, עבד טרם מעצרו עם אחיו ואביו בעבודות תשתית כבישים. שירות המבחן התרשם במסגרת הליך המעצר בתיק זה כי מצמצם מחומרת מעשיו ונמנע מלשתף באשר לנסיבות הסתבכותו, מטעמים אלו נמנע מלהמליץ על שחרורו ממעצר. גם ביחס לתיק הצירוף התקשה הנאשם לקבל אחריות מלאה על מעשיו ולערוך התבוננות ביקורתית אודות אורח התנהלותו והקשרים החברתיים השוליים שמקיים. תפקודו בבית המעצר תקין, ללא בעיות משמעות, לא גילה מוטיבציה להשתלב בפעילות חינוך. להערכת שירות המבחן מדובר בבחור צעיר המצוי בהליך הידרדרות משמעותי כשברקע מעשיו עמדו קשריו השוליים ורצונו לעשיית רווח כלכלי מכסף קל. בהעדר מוטיבציה טיפולית ושלילת נזקקות טיפולית לא בא בהמלצה.

תמצית הטיעונים לעונש

5. המאשימה, באמצעות ב"כ עו"ד גבי פאר, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשיו, פגיעתם בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור וביטחון והסיכון הרב הגלום במעשים. המאשימה עתרה, בהתאם להנחיותיה, למתחם שנע בין 24-48 חודשי מאסר ולמאסר בן 6 חודשים במצטבר בגין תיק הצירוף. לטענתה הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי אך הסתבכותו בשני התיקים בצירוף הסיכון הנשקף ממנו אינו מאפשר מיקומו בתחתית המתחם אלא בשליש התחתון של המתחם לצד ענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד שאדי נאטור, עמד בטיעונו על הליכי הגישור שהובילו לתיקון כתב האישום והקשיים הראייתיים שהתגלו בתיק ביחס לנאשם זה. לפיכך עותר לגזור על הנאשם 18 חודשי מאסר בגין תיק זה ולכבד את הסכמת הצדדים בתיק הצירוף; הנאשם הצטער על מעשיו וביקש לסיים את עונשו ולחזור למשפחתו ולחיי עבודה. דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. עבירות הנשק הפכו זה מכבר למכת מדינה ומגלמות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחון. הנאשם הוביל ברכבו אקדח טעון, בטענתו כי עשה זאת לצרכי הגנה עצמית אין כדי להפחית מחומרת מעשיו: "עלינו להעביר מסר חד וברור - כל מי שנושא ומחזיק נשק בלתי חוקי ואף אם מדובר בצורך להגנה אישית, עליו להיות מודע לכך שהוא עובר על החוק וצפוי לענישה קשה בדמות עונש מאסר משמעותי בפועל. במילים אחרות, הענישה המחמירה והבלתי מתפשרת צריכה לחול ללא קשר על כל עבירה בנשק לנוכח חשש מפגיעה ממשית בערכים החברתיים, ואיומים משמעותיים על שלום הציבור וביטחון" (ע"פ 5681/23 חווא נ' מדינת ישראל, פסקה 14(20.12.23)).

חומרתן היתרה של עבירות אלה אינה מתמצה אך בעבירות גופן אלא בפוטנציאל הנזק הנובע מהן. מדיניות הענישה בעבירות נשק באשר הן מצויה במגמת החמרה נוקשה ועקבית, תוך מתן משקל כבד לשיקולי הרתעה, אף בנסיבות עבירה שאינן ברף הגבוה וכשמדובר בעבירה קצרת מועד. מגמה זו אחידה ועיקבית ביחס לכלל עברייני הנשק, אף כשהם נעדרי עבר פלילי והאירוע חריג באורח חייהם (ע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל, פס' 14(31.5.2022); בע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה, פס' 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022) (להלן: "עניין פלוני"); ע"פ 116/13 וקנין נ' מדינת ישראל, פס' 7 (31.7.2013)). מגמה זו קיבלה ביטוי גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק שנכנס לתוקף ביום 8.12.21, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק באשר הן, באופן שכלל, העונש שיושג בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה.

אשר לתיק הצירוף- הנאשם פגע פגיעה ממשית ברכושו של בעל המשק, מעשיו בוצעו מטעמים כלכליים. 8. אשר לנסיבות מעשי הנאשם- הנאשם ובן דודו, נאשם 1, הובילו ברכב שבו נסעו אקדח שהוחבא בתוך גרב. הם נעצרו בשעת לילה מאוחרת בשטח עפר שלא באזור מגורים. הנשק מסוג אקדח לא היה טעון ולא נטען כי כוונת הנאשם הייתה לעשות בו שימוש או שהשניים היו בדרכם לביצוע עבירה פלילית. נסיבות ביצוע המעשה נותרו עלומות, והנאשם לא שפך אור בתסקירו על הסיבה שבגינה ביצע את המיוחס לו. בתיק הצירוף שוב פעל הנאשם בצוותא, קשר קשר עם אחר לגנוב כבשים ממשק במושב, מעשיו מלמדים על תכנון והעדר מורא. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי היא ברף הבינוני- גבוה. מדיניות הענישה הנוהגת

9. בפסיקה ענפה הושתו על נושאי נשק עונשי מאסר מאחורי סורג ובריק לתקופות לא קצרות. הפסיקה אינה מקלה עם נאשמים צעירים שזו להם הסתבכותם הראשונה עם החוק, אף בעבירות שבוצעו בנסיבות ברף חומרה בינוני-נמוך, ללמדנו כי הענישה מבכרת את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות במקרי שיקום: "המסר העונשי הנגזר ממדיניות הענישה האמורה הוא כי שומר נפשו ושלומו - ירחק מעבירות הנשק באשר הן, קלות כחמורות" (ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 10(26.7.22)).

בע"פ 6806/23 סעדיאיב נ' מדינת ישראל (27.9.23) נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות החזקת ונשיאת אקדח טעון על גופו. בדירתו החזיק תחמושת נוספת. נקבע מתחם ענישה הנע בין 18-40 חודשי מאסר. נוכח מצבו הרפואי הלא פשוט, ובצד זאת עבר פלילי בעבירות סמים ורכוש, נדון למאסר בן 20 חודשים; בע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.22) התקבל ערעור מדינה בעניינו של תושב האזור, שנשא אקדח טעון ברכב ונגזרו עליו 18 חודשי מאסר. בית המשפט (כב' השופט שטיין) קבע מתחם ענישה ראוי שנע בין 30-42 חודשי מאסר. עונשו של המשיב, ללא עבר, הוחמר, מבלי למצות את הדין, למאסר בן 28 חודשים;

בע"פ 166/22 מוחמד טאהא נ' מדינת ישראל (1.6.2022), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בכך שהוביל ברכב, לבקשת חברו, שקית ובתוכה תת-מקלע מאולתר ותחמושת. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 20-40 חודשי מאסר בפועל. הנאשם, ללא עבר, נדון למאסר בן 22 חודשים. ערעורו של הנאשם נדחה;

בע"פ 3186/22 בר נ' מדינת ישראל (23.2.23) נדון עניינו של נאשם שנשא והוביל בקטנוע אקדח טעון גנוב, בחזקתו נמצא סם קנביס לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם, צעיר בעל עבר פלילי משמעותי, 30 חודשי מאסר בפועל. הנאשם חזר בו מערעורו לאחר שנשמעו הערות בית המשפט העליון;

בת"פ (מח' מרכז) 38050-03-21 מדינת ישראל נ' ג'אבר ואח' (גזר דיני מיום 28.11.22) הורשע הנאשם 2 בעבירת הובלת נשק ותחמושת - אקדח גנוב ושלוש מחסניות גנובות, תואמות ומלאות בתוך ארגז כלים סגור ברכב. נקבע מתחם ענישה הנע בין 20-40 חודשים. בהתחשב בשתי הרשעותיו הקודמות בעבירות רכוש, נסיבות חייו הלא פשוטות ומעצרו הממושך נדון למאסר בן 20 חודשים;

בת"פ (מח' מרכז) 25009-02-23 מדינת ישראל נ' אלדראגה (גזר דיני מיום 14.2.24) הורשע הנאשם בעבירת נשיאה והובלה נשק ותחמושת - אקדח ומחסנית, על גופו נמצאה תחמושת תואמת. נקבע מתחם ענישה הנע בין 20-40 חודשים. בהתחשב בגילו הצעיר, עברו הנקי, שמירתו על אורח חיים יציב והליך טיפולי ראשוני שעבר במסגרת שירות המבחן, נדון למאסר בן 20 חודשים.

עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם הורשע בנשיאת נשק מסוג אקדח ובכך שאינו טעון ולא נשק התקפי מסוג רובה, שלו מייחסת הפסיקה משנה חומרה ופוטנציאל קטלני גבוה (ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' מוחמד גנאים ואח' (29.3.2022)).

10. בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירה, מצאתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין 19-40 חודשי מאסר בפועל. אשר לתיק הצירוף, הסדר הטיעון מתיישב עם מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו ואף מתון ממנה.

11. הנאשם צעיר מאד, הורשע בשני תיקים, תסקירו מדאיג ושירות המבחן מתרשם כי מצוי בהליך הידרדרות והסיכון הנשקף ממנו אינו מבוטל. יש לקוות כי מעצרו הממושך לראשונה בחייו והעונש שייגזר אליו בתיק זה ידרבן אותו לערוך שינוי בדרכי חשיבתו ולחזור לאחר שחרורו ממאסר, כפי שהצהיר בדבריו, לאורח חיים תקין ולעבודה מסודרת. נתתי משקל נכבד להודאת הנאשם בתיק זה חרף הקשיים הראייתיים שייתרו ניהול הוכחות. עוד עולה מתסקירו כי מתנהל באופן תקין במסגרת מעצרו, ללא בעיות משמעות.

12. עתירת המאשימה שלא למקם את הנאשם בתחתית המתחם נוכח תסקירו מוצדקת. עוד אדגיש את צורך השעה להחמיר בענישה בגין עבירות נשק, והמשקל הנכבד שיש ליתן לשיקולי הרתעה "ההלכה כי בעת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות נשק, על בית המשפט לבכר את האינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים, על פני נסיבותיו האישיות של הנידון" (ע"פ 587/22 עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל פסקה 13 (22.5.2022)). עם זאת, כדי לדרבנו ונוכח גילו הצעיר אמקם את עונשו סמוך לתחתית המתחם לצד ענישה נלווית, עונש המינימום יושלם במסגרת עונש המאסר על תנאי. עוד מצאתי לכבד את הסדר הטיעון בתיק הצירוף.

13. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בתיק זה - 20 חודשי מאסר החל מיום מעצרו 30.9.23.

ב. מאסר בן 6 חודשים בתיק הצירוף במצטבר לתיק זה, הנאשם ירצה מאסר כולל בן 26 חודשים. ימי המעצר בתיק הצירוף ינוכו בהתאם לרישומי שב"ס.

ג. מאסר על תנאי בן 12 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג הפשע תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. מאסר על תנאי בן 6 חודשים בגין עבירת רכוש מסוג פשע במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ה. מאסר על תנאי בן 3 חודשים בגין עבירות רכוש מסוג עוון; עבירה של הסגת גבול או עבירה של קשירת קשר או היזק לרכוש במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ו. קנס בסך 4,000 ₪ או 30 ימי מאסר. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.24. מחצית הקנס בתיק זה ומחצית בתיק הצירוף.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' סיוון תשפ"ד, 26 יוני 2024, במעמד הצדדים.